

Rechtbank reageert op zwijgrecht Wilders

maandag 4 oktober 2010, 10:12 | 10148 keer bekeken | Duur: 03:05

Commentaar – DJK : *Wilders op weg naar de strijd om de grenzen van vrijheid van meningsuiting!* Deze geïrriteerde Jan Moors, president van het gerecht in Amsterdam, ergerde zich, aan het begin van het proces tegen volksvertegenwoordiger Geert Wilders, mateloos aan het besluit van Wilders dat hij zich tijdens zijn verdediging, mede op advies van zijn raadsman Moskowitz, meende te moeten beroepen op zijn zwijgrecht. Middels een korte provocerende reactie, hechte deze rechter (mede namens zijn collega's) er waarde aan om hier toch enkele dingen over te moeten zeggen. Deze voorzitter van dit proces begon zijn opmerking jegens Wilders, door zich eerst zeer 'heldhaftig' te verschuilen achter kreten van en door anderen in de pers geroepen over Wilders, waarna hij een toepassing en toespitsing maakte op het zwijgrecht en de persoon van Wilders. Ik citeer: *"Ik hecht er toch aan om er iets over te zeggen mijnheer Wilders. Uhm....de rechtbank heeft het dossier gelezen, maar leest ook kranten en kijkt tegenwoordig ook TV. U wordt nogal eens verweten door anderen, dat u goed bent in het poneren van een stelling, maar de discussie uit de weg gaat. En.....(met geërgerd gezicht) het lijkt er een beetje op, dat u dat vandaag ook weer een beetje doet."*

Waarop Moskowitz direct het woord neemt, en aangeeft deze vraag en/of stelling voor zijn cliënt te willen beantwoorden. Moskowitz pareert deze stelling van de rechter, door te zeggen dat hij het zeer irrelevant vindt dat wat anderen over Wilders roepen, niet als feiten beschouwd mogen worden, en nog minder als theses door een rechter gesteld mogen worden. Waarop de rechter zich verdedigt, door te zeggen: *"Dat wordt weleens gezegd.....!!"* Moskowitz weerlegd met enige bespottung zijn stelling waarin hij zich lafhartig verschool achter kreten van anderen, en ergerde zich (m.i. zeer terecht) aan deze aanmatiging van de voorzitter van dit rechtsproces.

Hier heeft u nu een sprekend voorbeeld dat de waan van de dag 'van het horen zeggen' ook de hoofden van vooraanstaande rechters beheerst. Een voorbeeld van hoedanig de media rechters kunnen beïnvloeden. Want in zijn aanmatigende stelling en/of opmerking, hebben deze rechters de wijze van verdediging en het doen en laten van de gedaagde kennelijk alreeds veroordeeld, alvorens er één woord gezegd is over de tenlasteleggingen waarvan Wilders verdacht wordt. De rechter is hierop klaarblijkelijk enigszins uit het veld geslagen, en vraagt zijn collega's of zij nog vragen hebben. Kennelijk begon deze rechter zijn dwaasheid te beseffen, en probeerde

Wilders vervolgens gerust te stellen met, en hem te verduidelijken dat, ondanks het feit dat, hij op geen enkele vraag wenste te antwoorden, wanneer hem door het gerecht toch telkens enige vragen gesteld zouden worden, hij dit niet moest opvatten als een vorm van pesten jegens zijn adres. Waarop Wilders hem direct toebeet, dat hij zich op zijn zwijgrecht bleef beroepen, en dat, wanneer hij op geen enkele vraag zou antwoorden, het gerecht dit ook niet als een vorm van pesten moest beschouwen. Het zal je rechter maar zijn! Dit zijn nu de vertegenwoordigers van de Nederlandse wet, die wij ten alle tijden dienen te eerbiedigen, lezer. Wat zal ons nog meer te wachten staan? Verschrikkelijk! Sommige mensen beseffen werkelijk niet vanuit welk een verzielte geest en/of middels welk slangenvensijn zij spreken, lezer. Zo ook deze vermetele president van deze rechtbank, die zich van geen kwaad bewust scheen te zijn. Zie hier nu een beeld van de tijdgeest, waarmee velen vergiftigd zijn geworden. Geert Wilders had (m.i. zeer terecht) even niet het gevoel dat hij een onafhankelijk en onpartijdig rechter voor hem had, eerder het gevoel of hij in de Tweede Kamer in conclaaf stond met een persoon gelijk Alexander Pechtold van D66. Het behoeft (mijns inziens) wellicht geen uitgebreid betoog waarom zijn raadsman zijn rechters gewraakt heeft, op verdenking van partijdigheid. De insinuaties van deze president waren daar immers de grond voor. Afgelopen zaterdag citeerden enkelen op het CDA congres in Arnhem een passage uit het Wilhelmus: *“De tirannie verdrijven die mij mijn hart doorwondt”*. Telkens maakte men de toepassing op Wilders die voor hen de tirannie scheen te zijn. Niet de oprukkende Islam, maar Wilders die de islamisering in NL en de EU bestrijdt, wordt niet alleen door verontruste CDA leden, maar kennelijk ook door deze gehersenspoelde rechters, gezien als de tirannie die verdreven moet worden. Nederland is blind en gek geworden, lezer!

Ik vind het werkelijk vreselijk en schandalig wat hier gebeurt. Het Nederlands gerecht neemt het op voor sprinkhanen en oproerkraaiers uit het oosten, die geen moer uitvoeren, die zich niet wensen te onderwerpen aan het gezag, onterecht uitkeringen aanvragen, daarmee alles kaal (vr)eten, en tenslotte alles laten verpauperen, en brengen een hardwerkende Hollander in de verdrukking. Het spijt me, maar ik heb er geen andere woorden voor. Ben ik dan een hater van m'n naaste? Nee lezer, maar houdt immer de verscheurende wolven van uw nationale deur. Toen er een watersnood was in het islamitische Pakistan heb ik ook geprobeerd m'n steentje bij te dragen, en u daartoe via m'n website ook aangemoedigd. Maar de meesten van deze mensen komen niet om hulp, maar om te (over)heersen en tenslotte te verwoesten en te doden waar mogelijk. Lees het begin van Openbaringen 9 (met kant) eens. Hier wordt een nuchtere Hollandse volksvertegenwoordiger, na een slopende kabinetsformatie, als een crimineel aangeklaagd voor het feit waar andere bangbroeken hun nek niet vooruit durfden te steken. Hij durft nog in de bressen te gaan staan, als het gaat om de islamisering van NL en de EU, alwaar de kleine christelijke partijen hem volmondig behoorden te steunen. Telkens zoekt men de kool en de geit te sparen, omdat men bang is voor eigen hachje en/of ledenverlies. Werkelijk blind zijn ze, deze huichelaars! Hoewel ik een aanhanger ben van de theocratie, heb ik Wilders vandaag als medeburger van NL toch een korte steunbetuiging per mail gestuurd:

G.Wilders@Tweedekamer.nl

En de vijfde engel heeft gebazuind, en ik zag een ster, gevallen uit den hemel op de aarde, en haar werd gegeven de sleutel van den put des afgronds. En zij heeft den put des afgronds geopend; en er is rook opgegaan uit den put, als rook eens groten ovens; en de zon en de lucht is verduisterd geworden van den rook des puts. En uit den rook kwamen sprinkhanen op de aarde, en hun werd macht gegeven, gelijk de

schorpioenen der aarde macht hebben. En hun werd gezegd, dat zij het gras der aarde niet zouden beschadigen, noch enige groente, noch enigen boom, dan de mensen alleen, die het zegel Gods aan hun voorhoofden niet hebben. En hun werd macht gegeven, niet dat zij hen zouden doden, maar dat zij zouden van hen gepijnigd worden vijf maanden; en hun pijniging was als de pijniging van een schorpioen, wanneer hij een mens gestoken heeft. En in die dagen zullen de mensen den dood zoeken, en zullen dien niet vinden; en zij zullen begeren te sterven, en de dood zal van hen vlieden, Openb. 9 vers 1-6.

DJK